

РЕШЕНИЕ

№ 3877

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6907** по описа за **2010** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Й. П. от гр.С. – 1309, жк „Света Т.“, Б., В., .3, А. срещу РЕШЕНИЕ от 05.03.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 103 състав по нахд № 10512/2009 г., с която е потвърдено изцяло наказателно постановление № 92642 от 15.08.2009 г., издадено от заместник началник на отдел “Пътна полиция” при С., с което на основание чл.179, ал.2, предл.2 от ЗДвП му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл.23, ал.1 ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.”в” ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при съществено нарушение на процесуалните правила. Поддържа, че

първоинстанционният съд неправилно в решението си не е установил допуснати при съставяне на АУАН и издаване на НП нарушение на чл.57, ал.1, т.3 и т.5 ЗАНН чрез непосочване на трите имена и точната месторабота на актосъставителя, както и липса на описание на нарушението. Поддържа всички оплаквания срещу НП, поддържани пред СРС, включително остро хронично заболяване - хипертония, което налагало прием на медикаменти в точно определен час, поради което напуснал местопроизшествието. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено решение от 05.03.2010 г. на С районен съд, Наказателно отделение, 103 състав по нахд № 10512/2009 г. и по същество на спора да бъде отменено изцяло наказателно постановление № 92642 от 15.08.2009 г., издадено от заместник началник на отдел "Пътна полиция" при С..

Ответникът по касационната жалба заместник началник отдел "Пътна полиция" при С. не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Със съдебно решение от 05.03.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 103 състав по нахд № 10512/2009 г., с която е потвърдено изцяло наказателно постановление № 92642 от 15.08.2009 г., издадено от заместник началник на отдел "Пътна полиция" при С., с което на основание чл.179, ал.2, предл.2 от ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. за нарушение на чл.23, ал.1 ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба" в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б."в" ЗДвП. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Николай Илианов Илиев, писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и представени от наказаното лице медицински документи – два броя епикризи за болнично лечение в „Специализирана болница за активно лечение на сърдечно-съдови заболявания" ЕАД – Отделение по кардиологична рехабилитация и биохимично изследване от 27.08.09 г., изготвено от

„ДКЦ 6 – С.” ЕООД. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и като е кредитирал показанията на свидетелите е приел, че касаторът е осъществила от обективна и субективна страна състава на визираните в АУАН и НП нарушения на Закона за движение по пътищата.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 103 състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва направените от районния съдия правни изводи въз основа на събраните по делото доказателства.

На основание чл.220 АПК съдът възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка: на 27.04.2009 г. около 16.15 часа в гр.С., по БУ. „Е” с посока на движение от У. „О” към Околовръстен път, срещу № 16А на БУ. „Е” касаторът А. П. управлявал л.а. марка „Мерцедес” с ДК № СА 89 12 АТ, реализирал ПТП със спрелия рязко пред него л.а. „Ф Мондео” с ДК № СА 61 24 ММ и напуснал ПТП без да уведоми служителите на МВР и да изчака пристигането им. За реализираното ПТП били уведомени служители на О. – С.. Съобразно служебните им задължения същите снели обяснения от другия участник в ПТП, направили оглед, съставили скица на произшествието и протокол за ПТП, както и акт за нарушение на касатора. В съставения на касатора АУАН не са допуснати визираните в касационната жалба съществени нарушения на процесуалните правила - актосъставителят е индивидуализиран с трите си имена и заеманата длъжност в сектор „Административно наказателна дейност” на Отдел „Пътна полиция” – С., което напълно покрива изискванията на чл.42, т.1 ЗАНН. Нарушението е коректно описано както от фактическа страна, така и чрез правилно посочване на правната му квалификация – „поради неспазване на достатъчно дистанция от спрелия рязко пред него попътно движещ се л.а. реализира ПТП” в нарушение на чл.23, ал.1 ЗДвП и „напуска ПТП без да изпълни задълженията си като участник в ПТП” в нарушение на чл.123, ал.1, т.1 и т.3, б.”в” ЗДвП. Нормата на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП задължава водач, който е участник в ПТП, без да

създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието, а ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП, те са длъжни, без да напускат местопроизшествието, да уведомят съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания (чл.123, ал.1, т.3, б."в" ЗДвП). Между описанието на нарушенията и правната им квалификация в АУАН и НП съществува пълно единство. Ето защо, като е стигнал до правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, първоинстанционният съд е постановил правилно решение, без да е допуснал визираните в касационната жалба оплаквания.

В собственооръчно попълнената от касатора декларация от 13.07.10 г. същият посочва, че „водачът на другия автомобил спрял рязко, касаторът се опитал да спре автомобила, но не успял и реализирал ПТП, след което предложил оформянето на двустранен протокол, но другият водач извикал КАТ. Чакали доста време, но тъй като боледувал от високо кръвно и диабет напуснал ПТП, за да си вземе лекарствата”. В съдебно заседание пред СРС на 21.12.09 г. касаторът не оспорва извършените нарушения, но намира наложените му наказания за прекомерно високи. Районният съдия е обсъдил всички доказателства по делото в тяхната съвкупност и е постановил решение на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си. Съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства, дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения. Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесните административни нарушения и определянето по размер на наложената като административно наказание за извършването глоба в минимален размер. В обжалваното решение са изложени мотиви относно

наведените пред СРС доводи за напускане на ПТП поради необходимост от спешен прием на лекарства, които напълно се споделят от касационната инстанция. В представените от касатора медицински документи няма данни за конкретна схема на прием на лекарства, но дори при наличието на такава участникът в ПТП е длъжен да изпълни задълженията си, визирани в чл.123, ал.1, т.3, б."в" ЗДвП. В заключение, съдът приема, че първоинстанционният съдия е събрал и приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 05.03.2010 г. на СРС, НО, 103 състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 05.03.2010 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 103 състав** по нахд № 10512/2009 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.